

1911—12, Tillæg A Sp. 3265—92. Efter Lovens Formaal at virke til Beskyttelse for de unge kan dens Regler — med enkelte Undtagelser vedrørende saadanne Forhold, der naturligt bør kunne reguleres ved Af-tale — ikke fraviges til Ugunst for de unge.

Idet der angaaende de enkelte Para-graffer henvises til nedenstaaende Be-mærkninger, i hvilke det særligt vil blive anført, naar væsentlige Afgivelser fra Folketingets ovennævnte Vedtagelse er foretagne, skal man her endnu angaaende Forslaget i Almindelighed udtale, at For-slaget ikke har optaget de i det ældre For-slag indeholdte Regler om Bødeansvar, naar en Medhjælper uden lovlig Grund udebliver fra eller bortgaar fra sin Plads, eller naar en Husbond ulovligt nægter at modtage eller bortviser en Medhjælper m. v., idet man ikke finder det paakrævet, at det heromhand-lede Retsforhold fremfor andre lignende private Tjenesteforhold sikres ved Straf-ansvar. Det ældre Forslags Regler i §§ 38—46 om en særlig Domstol, Tyendenævn, til Paakendelse af Tvistigheder mellem Husbond og Tjenende har man ogsaa ude-ladt, særlig under Hensyn til Retspleje-lovens nærforestaaende Ikrafttræden, lige-som man heller ikke har fundet Grund til at medtage i nærværende Lovforslag Re-glerne i det ældre Forslags § 4 om Blan-ketter til Tyendekontrakter og i § 48 om en særlig hurtig Forældelse.

Naar Lovforslaget har opgivet at an-vende det i den hidtidige Lovgivning som Betegnelse for den tjenende Stand brugte Udtryk Tyende og i Stedet for benytter Ud-trykket Medhjælper, er denne Forandring ikke af egentlig retlig Betydning, idet dermed ikke tilsigtes nogen Ændring i Omraadet for Lovens Anvendelse, men derimod et Udtryk for Tidsaanden, som formentlig har sin Værdi. Loven angaar — ligesom den nugældende Tyendelov — kun de Tjenesteforhold, i hvilke Medhjælperen for længere Tid stiller sin legemlige Ar-bejdskraft som Helhed til en andens Tje-neste, saaledes at Medhjælperen sætter sig i et almindeligt Underordningsforhold til Arbejdsgiveren; derimod omfatter den ikke andre private Tjenesteforhold, f. Eks. som Svend, Kontorist el. lign. Disse sidst-nævnte Retsforhold, der iøvrigt er ind-byrdes meget forskellige, er i mange Hen-seender saa afvigende fra Tyendeforholdet, navnlig med Hensyn til Arten og Omfan-get af den Arbejdskraft, som den Tje-nende stiller til Arbejdsgiverens Disposi-tion, at Lovforslagets Regler ikke uden

videre egner sig til at overføres paa disse Forhold. Denne Lovens Begrænsning findes udtrykkeligt udtalt i Forslagets § 37, hvorefter Loven angaar samme Retsforhold som den nugældende Tyendelov, og frem-gaar ligeledes af Lovforslagets hele Ind-hold og Karakter, og det vil derfor ikke være nødvendigt at optage i Lovteksten nogen Definition af de Tjenesteforhold, som Loven angaar.

De ovenanførte Betragtninger an-gaaende Hensigtsmæssigheden af Lovregler for Retsforholdet mellem Husbond og Medhjælperer gør sig i væsentlig samme Grad gældende, selv om Medhjælperen er fyldt 18 Aar, og Lovens Kapitel 2 tilsigter derfor at gøre Reglerne i Kapitel 1 an-vendelige ogsaa for Medhjælperer over 18 Aar. Da det særlige Beskyttelsesmoment imidlertid i dette Tilfælde mangler, bør Reglerne kunne fraviges ved Overens-komst; herfra er dog gjort Undtagelse med Hensyn til Fordringen om Soveværelsets Størrelse (§ 8, 1ste Stykke) og Medhjæl-perens Flytning i Sygdomstilfælde (§ 11, 3dje Stykke 1. Punktum), idet Ministeriet maa formene, at selv myndige Medhjælperer bør have Lovgivningens ufravigelige Be-skyttelse paa disse Punkter, jfr. iøvrigt de nedenfor ad § 33 anførte Bemærkninger.

Angaaende de enkelte Paragraffer gøres yderligere følgende Bemærkninger, der navnlig tilsigter at angive, paa hvilke Punkter Lovforslaget væsentligt afviger fra det af Folketinget i Rigsdagssamlingen 1912—13 vedtagne Forslag, hvorimod re-daktionelle Ændringer og andre mindre væsentlige Uoverensstemmelser ikke om-tales.

ad § 1.

Det er stemmende med den nugæl-dende Tyendelov af 10. Maj 1854 § 10 og med det i 1912 af Folketinget vedtagne Forslags § 1, at et Tjenesteforhold, der er indgaaet paa kortere Tid end en Maaned, ikke omfattes af Loven; men man har dog anset det for rettest, at de særlige i Lo-ven indeholdte Beskyttelsesregler, nemlig §§ 7, 8, 11, 3dje Stykke, § 18, 1ste Stykke, og § 19, ogsaa kommer til Anvendelse paa saadanne Forhold. Derimod har man ikke fundet Anledning til at medtage Reglen i det ældre Forslags § 1 om, at Loven ikke kommer til Anvendelse, naar Medhjælperen har selvstændig Husstand; dette Tilfælde vil for umyndiges Vedkommende være yderst upraktisk, og selv for myndiges Vedkommende synes der, naar den paa-